

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Л., 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Л., II СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ Б. ХРИСТОВ**

при участието на секретаря **НАТАША СТ. БОГДАНОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕОРГИ Б. ХРИСТОВ** Административно
наказателно дело № 20214310200176 по описа за 2021 година

Производство по реда чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление № 5 от 27.01.2021 г. на Началник на РУ гр.Л., е наложено на Т. Д. М. от гр.Л., бул."Б." № ** *** ***, ЕГН : *****, административно наказание на основание чл.212 от ЗОБВВПИ – глоба в размер на 500 лева, за нарушение на чл.35, ал.1 от ЗОБВВПИ.

Недоволен от постановлението останал жалбоподателят, който го е обжалвал. Моли да бъде отменено изцяло наказателното постановление, като незаконосъобразно. Сочи, че наказателното постановление е било издадено при допуснати редица нарушения на процесуалния и материален закон, които са довели до ограничаване правото му на защита, тъй като не е могъл да разбере какво точно нарушение е извършил и коя точно хипотеза на закона е нарушил. Изтъква, че вменената му като нарушена норма на чл.35, ал.1 от ЗОБВВПИ съдържа 4 предложения, но в НП не е посочено коя от тях е имал предвид наказващият орган. Заявява и че в обстоятелствената част на НП не е уточнено каква точно търговска дейност е извършвал (покупка или продажба), какви са били пиротехническите изделия (марка и модел). Сочи също така, че от НП не може да се разбере дали въпросните пиротехнически изделия попадат в графата фойерверки категория F1, както и че не е ясно кои са малолетните лица, за които се твърди, че е търгувал. Счита, че по този начин, при издаването на НП са били нарушени разпоредбите на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН и същите представляват съществени процесуални нарушения водещи до отмяната на НП на формално основание, без съдът да се произнася по същество на спора.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се

от адвокат Д.Н. от ЛАК, който поддържа жалбата с наведените в нея доводи за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление и излага подробни аргументи в подкрепа на тезата си. В допълнение към наведените с жалбата сочи и аргументи обосноваващи тезата и за недоказаност на вмененото нарушение, като изтъква, че не е доказан факта на продажбата на пиротехнически изделия на малолетни лица, както и че последните не са индивидуализирани с три имена и ЕГН, за да може да се прецени дали са малолетни. Пледира наказателното постановление да бъде отменено. Претендира също така да му бъде присъдено дължимото адвокатско възнаграждение, като се осъди въззиваемата страна за това.

Въззиваемата страна, редовно призовани, не изпращат представител и не изразяват становище по делото. В съпроводителното писмо /л.3/ са направили възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, в случай, че жалбата бъде уважена.

От събраните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите М. Д. П., Ил. Й. Я.. и Ст. Ат. Д., както и от изложеното в жалбата и в съдебно заседание от страните, съдът прие за установена следната фактическа обстановка :

На 30.12.2020 г., в гр.Л. свидетелят М.П. – мл.експерт КОС при РУ на МВР Л. съставил на Т. Д. М. от гр.Л. АУАН № 5/31.12.2020 г. (бланков № 804689). Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателя Т.М.. В акта свидетелят П. посочил, че на същата дата (30.12.2020 г.), около 15:30 часа, в гр.Л., на ул.”Лале”, пред дом № 1, като продавач в хранителен магазин, М. извършвал търговия с пиротехнически изделия, без издадено разрешение за търговия. Посочил също така, че М. извършва търговия с пиротехнически изделия от категориите F 1 и F2 и клас 2 на малолетни лица. Актосъставителят квалифицирал описаното като нарушение на разпоредбата на чл.35, ал.1 от ЗОБВВПИ. Като доказателства установяващи нарушението посочил, че са били иззети 2 кутии гърмящи топчета категория F1, две кутии категория F2, 1 кутия категория F2 (пиратка), 3 броя кутии клас 2 и 1 брой кутия категория F1.

Като свидетел по установяване на нарушението се подписал С.Д., а като очевидец и присъствал при установяване на нарушението и съставянето на акта се подписала свидетелката И.Я.. Последната била и лицето подало сигнал до полицейското управление, тъй като живеела в близост до магазина и деца гърмели пиратки в двора ѝ.

Жалбоподателят М. отказал да подпише акта и да получи препис от него. Като свидетел на тези му действия се подписал А.М.А. – служител в РУ на МВР Л..

Въпреки отказа да подпише акта, жалбоподателят М. вписал в него възражения, като посочил, че не е продавал никакви пиротехнически материали.

Няма данни в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН жалбоподателят да е представил писмени възражения пред наказващия орган.

На 27.01.2021 г. Началника на РУ на МВР Л. издал срещу Т. Д. М. обжалваното наказателно постановление № 5, в което посочил, че на 30.12.2020 г., около 15:30 часа в

гр.Л., на ул."Лале" № 1, М. извършвал търговска дейност с пиротехнически изделия, без съответното разрешение, издадено от ГДНП на МВР. Посочено е също, че извършва търговия на пиротехнически изделия на 2 малолетни лица. Наказващият орган квалифицирал тези обстоятелства като нарушение на разпоредбата на чл.35, ал.1 от ЗОБВВПИ и наложил на Т.М. предвидената в чл.212 от ЗОБВВПИ санкция „глоба“ в минималния размер от 500 лева.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки жалбата от правна страна съдът прие следното :

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от надлежно легитимирано лице, поради което е допустима.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган – началника на РУ на МВР Л., видно от заповед № 8121з-595/26.05.2015 г. на министъра на вътрешните работи /л.8/ и удостоверение рег.№ 295р-2325 от 16.02.2021 г. на директора на ОД на МВР Л. /л.7/.

При цялостният контрол за законосъобразност на обжалваното НП и доказателствата ангажирани в негова подкрепа, съдът констатира наличието на съществени процесуални нарушения при издаването му.

На първо място – съдът изцяло споделя наведените в жалбата доводи относно непосочване на вида и категорията пиротехнически изделия, за които се сочи, че са били търгувани от жалбоподателя. И доколкото посочването на броя им не е задължително, предвид обстоятелството, че не е елемент от фактическия състав на вмененото нарушение на разпоредбата на чл.35, ал.1 от ЗОБВВПИ, то посочването на вида на изделията е задължително с оглед възможността за преценка попадат ли тези изделия в категорията „пиротехнически“, съгласно легалната дефиниция дадена в разпоредбата на чл.8, ал.1 от ЗОБВВПИ, респективно категорията им, съгласно дадената в ал.2 на същия текст категоризация, както и дали не са от категорията F1, която е изключение от състава на чл.35, ал.1 от ЗОБВВПИ. Това е наложително, тъй като в АУАН въз основа на който е издадено постановлението това обстоятелство е било отразено, като е посочено, че пиротехническите изделия за били от категориите F1 и F2. И при положение, че законът изключва изделията от категорията F1 като такива, за които е необходимо разрешение за търговия, то неясна остава волята на наказващия орган влиза ли търговията с последните в преценката му за това, че е било извършено нарушение или като нарушение е приел единствено търговията с изделия от категорията F2.

На следващо място - в обстоятелствената част на наказателното постановление буквално е цитиран част от текста на чл.35, ал.1 от ЗОБВВПИ, без да е уточнен вида на изпълнителното деяние, т.е. с какви конкретни действия или бездействия жалбоподателят М. е осъществявал търговия с пиротехнически изделия. От така изписания в НП състав на вмененото нарушение, категорично неясно е купувал или продавал е Т.М. пиротехнически изделия.

Предвид на тези съображения съдът намира, че в процедурата по издаването на обжалваното НП е била нарушена разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Следва да се има предвид, че по своята правна същност наказателното постановление е вид правораздавателен административен акт и следва да съдържа и коректно да са отразени всички посочени в нормата на чл.57 от ЗАНН задължителни реквизити. Същите са част от гарантираното от закона право на защита на наказаното лице. Неизпълнението на която и част от тези изисквания, при всички случаи е съществено процесуално нарушение и като единствена последица това води до незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление. И доколкото законът позволява НП да бъде издадено и при допуснати нередовности в АУАН (чл.53, ал.2 от ЗАНН), стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, то това не се отнася за наказателното постановление. При него следва точно да са спазени императивните изисквания на ЗАНН по издаването му, тъй като именно то е правораздавателния акт, който очертава пределите на доказване в настоящето производство и пределите на правото на защита на жалбоподателя. Не на последно място, тези процесуални нарушения препятстват съда, в рамките на своята компетентност да прецени извършено ли е нарушение на разпоредба, в случая на ЗОБВВПИ, автор ли е на нарушението посоченото в постановлението лице и законосъобразно ли е била проведена цялата административнонаказателна процедура по налагане на наказанието.

Що се отнася до наведеното с жалбата възражение за нарушение на разпоредбата на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, с оглед непълното изписване на цифровата квалификация на нарушението, то съдът намира, че действително в цифровото изписване на нарушението не е отразено коя от хипотезите, касаещи вида на търгуваните изделия е осъществена, т.е. дали се касае за търговия с взривни вещества, оръжия, боеприпаси или пиротехнически изделия. Това обаче, по разбиране на настоящия съдебен състав не е нарушение от категорията на съществените, тъй като в словесното изписване ясно е посочено, че нарушението е за пиротехнически изделия. Така че поне в тази си част не може да се приеме, че е било накърнено правото на защита на жалбоподателя, доколкото вида на изделието е бил словесно изписан.

Така изброените в изложението съществени процесуални нарушения допуснати при издаването на обжалваното НП, не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на производството, поради което съдът счита, че всяко едно от тях представлява самостоятелно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

При този изход на делото и с оглед направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, то на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН следва да бъде осъдена ОД на МВР Л., представлявана от директора (в чиято структура попада наказващият орган) да заплати на адвокат Д.Д. Н. от АК Л., сумата 300 лева, представляваща адвокатско възнаграждение. Видно от договора за правна защита и съдействие от 21.06.2021 г. /л.27/, сключен между жалбоподателя Т.М. и адвокат Н., не е било договорено възнаграждение на последния, поради това, че е договорена безплатна

защита на основание чл.38, ал.2, във връзка с ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата. Съгласно тази разпоредба, адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на роднини, близки или на друг юрист, като при уважаване на претенцията се дължи на адвоката възнаграждение, дължимо от другата страна в определен от съда размер, който обаче не може да е по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.2 от ЗА. Според чл.18, ал.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела от административнонаказателен характер възнаграждението е 300 лева. Необходимо е обаче да се отбележи, че изявленията на страните по сключения договор за правна защита и съдействие относно наличието на конкретно основание за оказване на безплатна правна помощ по чл.38, ал.1, т.3 от ЗА обвързват съда и той не дължи проверка за съществуването на конкретната хипотеза. В този смисъл е и трайно установената съдебна практика по приложението на този текст от ЗА, напр. Определение № 7159 от 10.06.2020 г. на ВАС по адм.дело № 11735/2019 г., I отделение. Пак в този смисъл, следва да бъде отбелязано и че адвокатът, а не представляваната от него страна, има право да получи определеното му възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 и чл.63д, ал.1 от ЗАНН, във връзка с чл.38, ал.2 от ЗА, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 5 от 27.01.2021 г. на Началник РУ град Л., с което е наложено на Т. Д. М. от гр.Л., бул.”Б.” № ** * ***, ЕГН : *****, административно наказание на основание чл.212 от ЗОБВВПИ – глоба в размер на 500 лева, за нарушение на чл.35, ал.1 от ЗОБВВПИ, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР гр.Л., представлявана от директора, да заплати на адвокат Д.Д. Н. от АК Л., гр.Л., ул.”Търговска” № 1, ЕГН : *****, сумата 300 /триста/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Л. в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Л.: _____